

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8673** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на О. М. Де К. срещу отказ, обективиран в писмо с изх. № 94-22-4707-/4/ от 22.08.2023 г. на кмета на [община], за регистриране на апартамент D.5.1, находящ се в сграда с идентификатор 02676.22.16.3.17, с адрес: [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5 като „апартамент за гости“.

Жалбоподателката поддържа, че актът е нищожен позовавайки се на разпоредбата на чл.177, ал.2 АПК тъй като актът е постановен в противоречие с влязло в сила съдебно решение. В тази връзка излага, че със заявление с вх. №94-22-4707/21.07.2022 г. за регистриране за упражняване на дейност хотелиерство в стая за гости или апартамент за гости е поискала притежавания от нея апартамент №137 с код D.5.1, находящ се в [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5, в жилищна сграда с наименование „С. Д. Л.“, да бъде регистриран като „апартамент за гости“. В заявлението е декларирано, че обектът не се намира в категоризиран хотел или не е част от капацитета на категоризиран апартаментен туристически комплекс. С писмо с изх. №94-22-4707-2 от 03.08.2022 г. на заместник-кмета на [община], е отказано да се извърши регистрацията по отправеното заявление с мотив, че апартаментът се намира в апартаментен хотел категоризиран с „четири звезди“ от Министъра на туризма, съгласно удостоверение №РК-19-12779/26.09.2019 г., поради което следва да се приобщи към общата категоризация на хотела и да стане част от капацитета му. Този акт е оспорен по съдебен ред, като с решение № 4839/17.07.2023г. по адм.дело № 3738/2023г. на АССГ, 76 състав – влязло в сила, отказът е отменен като незаконосъобразен. Съдът е приел,

че не съществува законова пречка и ограничение за извършване от нея на хотелиерска дейност по смисъла на ЗТ в обекта посочен в заявлението, с оглед на което и след отмяната преписката е върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията. Поддържа, че обжалваният в настоящото производство отказ е постановен след получаване на съдебното решение, в пълно противоречие с него, не са изпълнени указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона, с оглед на което вторият постановен отказ е нищожен. Излага и съображения за незаконосъобразност на акта като постановен при неспазване на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт, в нарушение на административнопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон, тъй като апартаментът не е част от капацитета на апартаментен хотел.

Ответникът по жалбата - кмет на [община], чрез своя пълномощник оспорва жалбата. Поддържа, че след получаване на преписката е съобразил указанията на съда, като е изискал допълнителни доказателства за административния адрес на имота на жалбоподателката и въз основа на събраните нови данни е постановил обжалвания в настоящото производство отказ.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е отказ постановен на основание чл.130, ал.7 Закон за туризма, обективиран в писмо с изх. № 94-22-4707-/4/ от 22.08.2023 г. на кмета на [община], за определяне вида и категорията на туристически обект - апартамент D.5.1, находящ се в сграда с идентификатор 02676.22.16.3.17, с адрес: [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5 като „апартамент за гости“. За да откаже определянето вида и категоризацията на туристическия обект като „апартамент за гости“, административният орган е приел, че за място на настаняване с административния адрес, както на имота на заявителката – [населено място], [улица], вече има издадено от министерство на туризма Удостоверение № РК-19-12779/26.09.2019г. за определена категория „четири звезди“ на туристически обект апартаментен хотел „С. Д. П.“, която е действаща. Позовавайки се на разпоредбата на чл.128, ал.3 от ЗТ, че туристическият обект „С. Д. П.“ е апартаментен хотел, а не апартаментен туристически комплекс, както на и на чл.121, ал.3 от ЗТ, съгласно който на място за настаняване може да бъде определен само една категория, независимо от броя на сградите, които го образуват и капацитета му, органът е приел, че стопанисваният от жалбоподателката апартамент D.5.1, „находящ се в апартаментен хотел „С. Д. П.“ в [населено място], не може да бъде регистриран като „апартамент за гости““.

По делото не е спорно, а и от писмените доказателства се установява, че административното производство пред кмета на [община] е образувано по повод подадено по реда на чл.129а ЗТ от О. М. Де К. заявление с вх. №94-22-4707/21.07.2022 г. за регистриране за упражняване на дейност хотелиерство в стая за гости или апартамент за гости за притежавания от нея апартамент №137 с код D.5.1, находящ се в [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5, в жилищна сграда с наименование „С. Д. Л.“, да бъде регистриран като „апартамент за гости“. В заявлението е декларирано, че обектът не се намира в категоризиран хотел или не е част от капацитета на категоризиран апартаментен туристически комплекс.

С писмо с изх. №94-22-4707-2 от 03.08.2022 г. на заместник-кмета на [община] е отказал да извърши регистрацията по отправеното до него заявление с мотив, че апартамент D.5.1, находящ се в [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5 се намира в апартаментен хотел с наименование „С. Д. П.“, категоризиран с „четири звезди“ от Министъра на туризма, съгласно удостоверение №РК-19-12779/26.09.2019 г. Позовавайки се на разпоредбата на чл.128, ал.3 ЗТ и на §1, т.29 от ДР на ЗТ, административният орган е приел, че апартаментът се намира в апартаментен хотел, а не в апартаментен туристически комплекс, при което апартаментът следва да се приобщи към общата категоризация на апартаментен хотел „С. Д. П.“ и да стане част от капацитета му. Този отказ е оспорен от заявителката, като по нейната жалба е образувано адм.дело № 3738/2023г. на АССГ, 76 състав. С решение от 17.07.2023г. по делото, съдът е отменил обжалвания отказ като незаконосъобразен и е изпратил административната преписка на органа за ново произнасяне по заявлението на О. М. Де К. „за регистриране на апартамент D.5.1, находящ се в сграда с идентификатор 02676.22.16.3, с адрес: [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5 като „апартамент за гости“, съобразно мотивите на съдебното решение“. В мотивите си съдът е приел след обсъждане на събраните писмени доказателства, че имотът на заявителката представлява жилище, апартамент – в жилищна или вилна сграда, или сграда със смесено предназначение, а сградата, в която се намира апартаментът е описана в документите за собственост като „друг вид сграда за обитаване“. Съдът е приел, че за да се извърши преценка дали един апартамент се намира в жилищна сграда, следва да се съобрази предназначението за което фактически той се ползва, а не отреждането му по териториално-селищно устройствените закони. С оглед на това съдът е приел, че след като сградата, в която се намира процесният имот, е въведена в експлоатация като „жилищен комплекс за сезонно обитаване“, разположението на апартамента в сградата, описана като „друг вид сграда за обитаване“, не може да представлява пречка за регистрирането му като „апартамент за гости“, респ. ползването на процесния обект за хотелиерска дейност няма да е в противоречие с разпоредбата на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ. По тези съображения съдът е приел от правна страна, че обжалваният отказ за регистриране на обекта като „апартамент за гости“ обективизиран в писмо с изх. №94-22-4707-2 от 03.08.2022 г. е незаконосъобразен, тъй като не са налице предвидените от законодателя материалноправни предпоставки за постановяване на отказ по подаденото от жалбоподателката заявление-декларация. Изрично съдът е приел, че съдържанието на заявлението е в съответствие с изискванията на чл. 129а от ЗТ и чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредбата, съответно не съществува законова пречка и ограничение за извършване от жалбоподателката на хотелиерска дейност по смисъла на ЗТ, в обекта посочен в заявлението, поради което обжалваното писмо следва да бъде отменено на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, а преписката изпратена на органа за произнасяне съобразно дадените указания. Решението е влязло в сила на 03.08.2023г. видно от отбелязването.

След постъпване на преписката изпратена с писмо от 11.08.2023г., служител на длъжност: началник отдел „Икономическо развитие“ е поискал от служител – началник-отдел „Г.“ при [община], издаването на удостоверение за административен адрес на имота на О. М. Де К. - апартамент D.5.1, с идентификатор 02676.22.16.3.17. Издадено е удостоверение от 18.08.2023г., в което е посочено, че ПИ с идентификатор 02676.22.16 по КК и КР на [населено място] одобрени със заповед № РД-18-81/10.12.2009г. на Изп. директор на АГКК, в който се намира самостоятелен

обект в сграда с идентификатор 02676.22.16.3.17 е с административен адрес: [населено място], [улица]. Въз основа на посоченото в удостоверението, кметът на [община] е издал оспорения в настоящото производство отказ.

Съдът като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства намира, че обжалваният акт на кмета на [община] е издаден в противоречие с влязлото в сила решение по адм.дело № 3738/2023г. на АССГ, 76 състав. Точно този спор е решен от съда – дали са налице законовите предпоставки за определяне вида на туристическия обект - апартамент D.5.1, находящ се в сграда с идентификатор 02676.22.16.3.17, собственост на О. М. Де К. като „апартамент за гости“. Я., изрична и категорична е волята на съда, че не са налице пречки в материалноправните разпоредби за определяне вида на туристическия обект съобразно подаденото по реда на чл.129а ЗТ заявление-декларация с вх. №94-22-4707/21.07.2022 г., с оглед на което постановеният отказ е незаконосъобразен и е отменен, като преписката е изпратена на органа с изрична воля обективизирана и в диспозитива на съдебното решение – „за регистриране на апартамент D.5.1, находящ се в сграда с идентификатор 02676.22.16.3, с адрес: [населено място], м. „К.“ №1, вх.D, ет.5 като „апартамент за гости“, съобразно мотивите на съдебното решение“. Вместо да изпълни указанията на съда, органът недопустимо е пристъпил към събиране на нови доказателства по преписката по същото заявление, по което вече е налице влязло в сила съдебно решение. Постановил е втори отказ по същите мотиви, по които и първият позовавайки се на разпоредбата на чл.121, ал.3 ЗТ. В случай, че административният орган не е бил съгласен с някой от фактическите изводи на съда (например относно адреса на обекта) или с правилното приложение на конкретна правна норма, е могъл да обжалва решението по адм.дело № 3738/2023г. на АССГ, 76 състав и в касационното производство да релевира тези свои възражения. С влизането в сила на решението обаче се преклудират всички възражения за неправилност или необоснованост на изводите на съда. В тази връзка, след получаване на преписката ведно с влязлото в сила решение на съда, административният орган е бил длъжен да съобрази извода на съда, че не съществува пречка за определяне на обекта като туристически обект „апартамент за гости“ и да предприеме действията за регистрирането му. Вместо това е постановил акт обективизиран в писмо с изх. № 94-22-4707-/4/ от 22.08.2023 г., който е в противоречие с влязлото в сила решение на съда, поради което и на основание чл.177, ал.2 от АПК е нищожен.

По тези съображения, нищожността на акта следва да бъде обявена по жалбата на заинтересованото лице-заявител О. М. Де К..

При този изход на делото, жалбоподателката на основание чл.143, ал.1 АПК има право на направените от нея разноски по делото в размер на общо 510 лева, от които – 10 лв. - платена държавна такса и 500 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 25.08.2023г.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА на основание чл.177, ал.2 АПК, по жалба на О. М. Де К. с ЕГН [ЕГН], НИЩОЖНОСТТА на административен акт обективизиран в писмо с изх. № 94-22-4707-/4/ от 22.08.2023 г. на кмета на [община].

ОСЪЖДА [община] да заплати на основание чл.143, ал.1 АПК, на О. М. Де К. с ЕГН

[ЕГН], сумата от 510 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: